

Åbent brev til klima- og energi- og bygningsminister Martin Lidegaard

Torsdag den 29. september havde TV-programmet Operation X fokus på E.ON-koncernen og dens varmforsyningselskaber. Baggrunden var den, at E.ON ligger helt i top med sine varmepriser. Ifølge Energitilsynets seneste oversigt over varmepriser for hele landet tegner E.ON sig for den dyreste varmeregning på 39.955 kr. for et standardhus på 130 m². Den laveste varmeregning på 7.333 kr. for samme hus tegner Ishøj Varmeværk sig for.

Hvad er årsagen?

Det er den ganske enkle, at E.ON's fornemste opgave som et privat selskab er at tjene penge.

Det skulle varmforsyningsloven ellers kunne forhindre, fordi der ikke hos forbrugerne må opkræves mere end det, der dækker varmforsyningernes nødvendige omkostninger.

Varmevirksomhederne skal være non-profit virksomheder.

Hvordan kan der så tjenes penge?

Operation X viste med al tydelighed, hvor let det kan lade sig gøre at omgå de bestemmelser i varmforsyningsloven, der oprindeligt var tænkt som en garanti for, at forbrugerne ikke kommer til at betale mere for varmen, end hvad det koster at fremstille og distribuere den. Det såkaldte hvile-i-sig-selv princip.

Varmen fremstilles af E.ON Produktion A/S, og distributionen foretages af E.ON Varme ApS, der begge er datterselskaber af E.ON Danmark A/S. Men ingen af de to datterselskaber har ansatte, idet det er moderselskabet, der forestår al administration, reparations- og vedligeholdelsesarbejde for produktion og distribution. Alle medarbejdere er derfor ansat i E.ON Danmark A/S, der så på grundlag af koncerninterne aftaler fakturerer alle ydelser til datterselskaberne til priser, som moderselskabet bestemmer. I en af sine redegørelser til Energitilsynet lægger E.ON da heller ikke skjul på, at der er lagt fortjeneste på ydelserne. Bl.a. har E.ON siden 2005, hvor det generelle renteniveau ellers har været ekstremt lavt, lånt penge af sig selv til en rente på 6,5 %. Derfor bliver omkostningsniveauet ekstremt højt, sammenlignet med andre varmforsyningselskaber af tilsvarende størrelse, således som det også blev vist i Operation X.

Datterselskaberne indregner nemlig ydelsesomkostningerne i forbrugernes varmepriser, så udgifter og indtægter balancerer. Varmeforsyningslovens hvile-i-sig-selv princip er overholdt, mens profitten er kanaliseret ind i moderselskabet, således som det også blev vist i Operation X.

Men det stopper ikke her. Omkostningsniveauet har igennem årene været sat så højt, at det - til trods for at E.ON har landets højeste varmepriser – samtidig er lykkedes E.ON's varmforsyning også at oparbejde et underskud, således at varmforsyningen fremstår som ”nødlidende”.

Vi er vidende om, at der har været kræfter i gang for at få dannet nogle puljer for ”nødlidende værker”, der skulle afhjælpe dette problem. Men uanset hvad E.ON påstår, så er E.ON ikke ”nødlidende”, og det burde deres værker heller ikke være. Fik E.ON del i en sådan en pulje, ville det komme E.ON-koncernen til gode, ikke forbrugerne.

Det er grotesk, at E.ON's varmekunder må tåle disse manipulationer. Især når det tages i betragtning, at en så stor koncern som E.ON i modsætning til mindre varmforsyningsvirksomheder i kraft

af sine muligheder for stordriftsfordele skulle have alle betingelser for at kunne servicere sine kunder med konkurrencedygtige priser. Det viser kun alt for klart, at varmforsyningsloven, der skulle beskytte forbrugerne, i stedet kan bruges til at leverandøren kan berige sig selv.

I juni 2009 skrev Energitilsynet på sin hjemmeside, at ”Beslutningerne fra Energitilsynet betyder, at E.ON fremadrettet skal sænke sine priser og ændre sine leveringsbetingelser.” Men priserne stiger stadig. Vi har mange gange siden da henvendt os til Energitilsynet om denne fortsatte himmelflugt af E.ON's varmepriser og det stadigt stigende underskud, som E.ON mener, vi forbrugere skal betale over varmepriserne. Men Energitilsynet mener ikke, vi forbrugere kan anses for at være part i sagen, ligesom man med henvisning til undtagelsesreglerne i offentlighedsloven forholder os de oplysninger om E.ON's regnskabstal, der skulle gøre det muligt for os forbrugere at gennemskue omkostningsniveauet.

E.ON's varmekunder har således gennem flere år søgt at råbe såvel politikere som myndigheder op. Det har ganske vist også resulteret i en ændring af varmforsyningsloven i 2010, der skulle skabe mere gennemsigtighed i de regnskaber, der ligger til grund for varmepriserne. Desværre har Energitilsynet måttet erkende, at lovændringen ikke har været tilstrækkelig. Det er stadig ikke muligt for Energitilsynet at føre kontrol med, hvilke omkostninger der viderefaktureres af moderselskabet til fjernvarmforsyningen. Det konkluderer konsulentfirmaet Grant Thornton i en af Energitilsynet bestilt undersøgelse af E.ON-koncernens interne fakturering.

Den gennemsigtighed, det var meningen, lovændringen skulle give mulighed for, gælder – som det fremgår – i øvrigt ikke for forbrugerne. Vi har absolut ingen adgang til at kigge E.ON i kortene, og dermed heller ingen mulighed for at dokumentere den begrundede mistanke vi har om E.ON's misbrug af varmforsyningsloven, til trods for de vidtrækkende konsekvenser det har for den enkelte forbruger. Som E.ON-kunde er man nærmest stavnsbundet på grund af E.ON's monopolstilling. Mange E.ON-kunder har ikke mulighed for at træde ud, fordi de er bundet af en tilslutningspligt. Andre må droppe sådanne overvejelser, fordi E.ON udover et opsigelsesvarsel på minimum 18 måneder ved udtræden også kræver udtrædelsesgodtgørelser i størrelsesordenen 70-120.000 kr. E.ON-kunden må derfor erkende det paradoks, at hans hus på den ene side er usælgeligt, på den anden side at han heller ikke har råd til at bo i det.

Hvad kan der gøres?

Forbrugerne er magtesløse over for en så vældig koncern som E.ON, der tilsyneladende er i stand til at skaffe sig tilstrækkelig beskyttelse til ikke at blive kigget for nøje i kortene. Vi må afmægtigt se til, at det er muligt for E.ON med varmforsyningsloven i hånden at drive en lukrativ og ”no-risk” forretning, der finansieres af forbrugernes varmeregninger.

Det er ikke rimeligt, at man som forbruger ikke har mulighed for at efterkontrollere korrektheden af den utåleligt store regning, som E.ON's varmforsyning præsenterer forbrugereren for.

Det er vort håb, at påvisningen i Operation X af E.ON's urimelige varmepriser vil give anledning til en større lydhørhed over for disse problemer og føre til overvejelser i regeringen om, hvad der kan og bør gøres for, at der også skabes gennemsigtighed i regnskaberne for forbrugerne.

Så vidt vi er orienteret, er det energipolitisk hensigten, at en stor del af individuel naturgasfyring skal erstattes med fjernvarme. En af de forudsætninger denne beslutning hviler på, er, at varmforsyningerne er non-profit virksomheder. Private varmforsyninger, som eksempelvis E.ON, burde derfor ikke være omfattet af varmforsyningsloven. Det harmonerer nu engang ikke med varmforsyningsloven, at en varmforsyning drives af en privat virksomhed, hvis formål det er at tjene penge på driften.

Det giver varmforsyningslovens § 2, stk. 4, imidlertid mulighed for at ændre. § 2, stk. 4, siger, at øko-

nomi- og erhvervsministeren (nu energiministeren) kan fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmforsyningsanlæg ikke skal være omfattet af loven. En beslutning om at private varmforsyningsvirksomheder ikke er omfattet af varmforsyningsloven, kræver således ikke engang en lovændring. Hvis E.ON ikke var omfattet af varmforsyningsloven, og kunderne dermed frit kunne træde ud og ind, ville det betyde, at E.ON måtte drive sine varmevirksomheder i reel konkurrence med andre opvarmningsformer og dermed være tvunget til at sætte sine priser ned til et konkurrencedygtigt niveau.

Varmeforsyningsloven er i sin art en god lov, baseret på forbrugerejede eller kommunalt ejede fjernvarmeværker. Koncerner som E.ON hører derfor ikke hjemme i en sektor, reguleret af en lov for non-profit virksomheder.

Vi håber, at du vil tage denne henvendelse med i dine overvejelser om, hvordan der politisk kan sættes ind til hjælp for de forbrugere af fjernvarme, der bliver groft udnyttet af et kommercielt foretagende.

De svar vi har fået på tidligere henvendelser til den forrige energiminister har desværre været meget utilfredsstillende. Henvendelserne blev videresendt til Energistyrelsen, hvor svarene var, at Energitilsynet er i gang med en undersøgelse, som styrelsen vil følge, men ikke kan blande sig i. Desuden har de ændringer af varmforsyningsloven der skete i 2010 hverken ført til større gennemsigtighed eller lavere priser, men kun til yderligere at trække Energitilsynets undersøgelse i langdrag.

Nu da du er blevet energiminister, håber vi på en mere konstruktiv behandling. Vi forbrugere kan ikke klare den utålelige situation ret meget længere. Vi forventer derfor, at der hurtigst muligt findes en politisk løsning, således som også både Ole Hækkerup og Margrethe Vestager i interviewene med Operation X gav udtryk for, måtte ske.

Vi skal i øvrigt henviser til hjemmesiderne <http://sflinfo.dk> , <http://www.terslev.info/> der giver mange informationer, ligesom vi gerne står til rådighed med flere oplysninger.

Den 5. oktober 2011 på vegne af utilfredse E.ON-kunder i Slagslunde, Ørslev-Terslev, Skævinge og Annebergparken

Marie Louise Allerslev
Egetoftens 7, Slagslunde
3660 Stenløse
Tlf. 4818 3884
E-mail. marie@sunway.dk

Øvrige kontaktpersoner:
Kim Hendry, Skævinge Fjernvarmelaug
kim@hendry.dk

Kåre Christensen, Ørslev-Terslev
info@terslev.info

Ivan Magnussen, E/F Fjordhus
imil@privat.dk

Per Jørn Olsen, E/F Fjordparken
prjrnolsen@gmail.com